

ver beslutningsgrundlaget, og det synes at være udgangspunktet for, at ministeren taler imod at få lavet en tidsplan, som kan være med til at skabe en større grad af tryghed for og bedre information til de borgere, der føler sig berørt af de ting.

Derfor vil jeg bare sige, at jeg mener, at ministerens udgangspunkt er forkert. Ministeren skal i hvert fald ikke bruge den argumentation for bare at fortsætte med undersøgelse på undersøgelse og ikke lave en tidplan, han har brugt her i dag, så også min opfordring til ministeren her i dag skal være, at ministeren får lavet en sådan tidsplan. Og jeg vil gerne spørge ministeren konkret: Hvornår mener ministeren at kunne give Folketinget klar information om, hvorvidt ministeren føler sig i stand til at lave en sådan tidsplan? Hvornår vil Folketinget få den besked fra ministeren?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Der er én ting, det er vigtigt for mig at få sagt, og det er, at Folketinget har ønsket – ligesom den nuværende regering også ønsker det – at DONG og dets datterselskaber skal drives forretningsmæssigt, dvs. ledes af uafhængige bestyrelser og have direktioner, som fungerer som direktionerne i ethvert andet selskab. Det har jeg lagt vægt på.

Det er ikke mig, der til sin tid skal træffe en række beslutninger. Jeg kan ikke gå ind og diktere selskaberne, hvad de skal mene, tro og gøre. Jeg kan tage stilling til deres ansøgninger til sin tid, og jeg kan også viderebringe det ønske, partierne her i dag har givet udtryk for, ligesom jeg har viderebragt andre ønsker om yderligere undersøgelser og yderligere analyser, som har trukket tingene i langdrag.

Men jeg beder Folketinget om at tænke på sit eget ansvar. Alle de ting, vi undersøger, er nogle, som Folketinget har bedt os om at undersøge, og når vi gør det, kan man ikke klage over, at det tager nogen tid. Jeg er enig med Folketinget i, at vi skal undersøge tingene til bunds, og jeg er også enig i, at vi skal prøve at give en information om det sandsynlige tidsforbrug og tidsforløb. Men jeg har ikke lovet en forpligtende handlingsplan, for det har jeg simpelt hen ingen mulighed for. Jeg har lovet det, hr. Niels J. Langkilde var inde på i starten, og det skal jeg nok sørge for at oplyse Folketingets Energipolitiske Udvalg om. Det er, som om man vil forvandle alt dette til en sag for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, men det angår jo i før-

ste række de energipolitiske ordførere, og jeg skal nok sørge for, at Folketingets Energipolitiske Udvalg bliver orienteret om denne sag.

Hans Christian Schmidt (V):

Til det sidste ministeren sagde, vil jeg have lov at sige, at der er også nogle af os, der er medlemmer af Det Energipolitiske udvalg, så jeg forventer, at vi får tidsplanen.

Når dette spørgsmål er stillet til ministeren, skyldes det jo, at ministeren er eneaktionær i Dangas, og det er jo tidligere set, at en eneaktionær i et selskab har en vis indflydelse på, hvad bestyrelsen laver. Det er derfor, spørgsmålet er stillet til ministeren, og jeg tror, det ligger inden for en overkommelig rækkevidde for ministeren at kunne sige, at om ikke andet er der i hvert fald en tidsplan. Det forventer man, og sådan forstod jeg det også.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 270

2) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlggaard (KF):

»Hvem har efter ministerens opfattelse ansvaret for, at den danske folkeskole i dag er overbefolket med lærere, der ikke er uddannet til at lære børnene at læse?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til en artikel i Politiken søndag den 20. oktober 1996.

Frank Dahlggaard (KF):

Så sent som for 2 dage siden var jeg i Haslev til et møde med skoleledere og spurgte dem, om de selv, da de fik deres seminarieuddannelse, var blevet undervist i kunsten at lære børn at læse. De kunne bekræfte – som man også kunne læse i Politiken søndag den 20. – at det var der ikke tale om, og derfor er det, jeg spørger ministeren: Hvem har egentlig ansvaret for, at den danske folkeskole er domineret af lærere, der ingen uddannelse har i at lære børn at læse, som det blev bekræftet over for mig i mandags?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Lad mig allerførst slå fast, at jeg ikke er enig med spørgeren i, at folkeskolen, som det siges,